

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1931/2006

(2006. gada 20. decembris),

**ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus
pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām
un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru¹,

¹ Eiropas Parlamenta 2006. gada 14. februāra Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 5. oktobra Lēmums.

tā kā:

- (1) Vajadzība izveidot noteikumus par vietējo pierobežas satiksmi, lai konsolidētu Kopienas juridisko sistēmu par ārējām robežām, ir izvirzīta Komisijas paziņojumā "Par vienotu Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldību". Šo vajadzību 2002. gada 13. jūnijā apstiprināja Padome, apstiprinot "Eiropas Savienības dalībvalstu ārējo robežu pārvaldības plānu", ko pēc tam apstiprināja Eiropadome 2002. gada 21. un 22. jūnijā Sevilā.
- (2) Paplašinātās Kopienas interesēs ir nodrošināt, lai robežas ar tās kaimiņvalstīm nav šķērslis tirdzniecībai, savstarpējai sociālai un kultūras apmaiņai vai reģionālajai sadarbībai. Sekojoši būtu jāizveido efektīva sistēma vietējai pierobežas satiksmei.
- (3) Vietējās pierobežas satiksmes režīms ir atkāpe no vispārīgajiem noteikumiem, kas reglamentē to personu robežkontroli, kuras šķērso Eiropas Savienības dalībvalstu ārējās robežas, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)¹.

¹ OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.

- (4) Kopienai būtu jānosaka kritēriji un nosacījumi, kas jāievēro, kad vietējās pierobežu satiksmes nolūkā pierobežas iedzīvotājiem atvieglo dalībvalstu ārējo sauszemes robežu šķērsošanu. Šādiem kritērijiem un nosacījumiem būtu jānodrošina līdzsvars starp, no vienas puses, robežas šķērsošanas atvieglošanu labticīgiem pierobežas iedzīvotājiem, kam ir likumīgi ārējo sauszemes robežu biežas šķērsošanas iemesli, un, no otras puses, vajadzību novērst nelegālu imigrāciju un potenciālus draudus drošībai, ko rada noziedzīgas darbības.
- (5) Lai izvairītos no pārkāpumiem, parasti vietējās pierobežas satiksmes atļauju izsniedz tikai tām personām, kas vismaz vienu gadu ir likumīgi dzīvojušas pierobežā. Divpusējos nolīgumos, kas noslēgti starp dalībvalstīm un trešām kaimiņvalstīm, var noteikt ilgāku pastāvīgās uzturēšanās laiku. Pietiekami pamatotos izņēmuma gadījumos, piemēram, attiecībā uz nepilngadīgajiem, izmaiņām ģimenes stāvoklī vai zemes mantošanu, šajos divpusējos nolīgumos var paredzēt arī īsāku pastāvīgās uzturēšanās laiku.
- (6) Vietējās pierobežas satiksmes atļauju būtu jāizsniedz pierobežas iedzīvotājiem neatkarīgi no tā, vai saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas¹. Līdz ar to šī regula būtu jāskata saistībā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris), ar kuru izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 539/2001², kuras mērķis ir atbrīvot no vīzu režīma pierobežas iedzīvotājus, kuri izmanto šajā regulā paredzēto vietējās pierobežas satiksmes režīmu. Rezultātā šī regula var stāties spēkā tikai tad, kad stāsies spēkā regula, ar kuru tiek izdarīti grozījumi.

¹ OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 851/2005 (OV L 141, 4.6.2005., 3. lpp).

² Skatīt šajā *Oficiālajā Vēstnesī*.

- (7) Kopienai būtu jāpieņem noteikumi par vietējās pierobežas satiksmes atļaujas izdošanas īpašiem kritērijiem un nosacījumiem pierobežu iedzīvotājiem. Šiem kritērijiem un nosacījumiem vajadzētu būt atbilstīgiem ieceļošanas nosacījumiem, kas attiecas uz pierobežu iedzīvotājiem, šķērsojot ārējo sauszemes robežu saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu.
- (8) Tiesības uz pārvietošanās brīvību, ko izmanto Eiropas Savienības pilsoņi un viņu ģimenes locekļi, un līdzvērtīgas tiesības, ko izmanto trešo valstu valstspiederīgie un viņu ģimenes locekļi saskaņā ar nolīgumiem starp Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgām trešām valstīm, no otras puses, vietējās pierobežas satiksmes noteikumu ieviešanai Kopienas līmenī nebūtu jāietekmē. Tomēr, ja pierobežas iedzīvotājiem robežas šķērsošana ir atvieglota saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas paredz mazāk sistemātisku kontroli, robežas šķērsošana būtu pašsaprotami jāatvieglo jebkurai personai, kas dzīvo pierobežā un izmanto Kopienas tiesības uz brīvu pārvietošanos.
- (9) Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešanai dalībvalstīm būtu jāatļauj vajadzības gadījumā saglabāt vai slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm ar noteikumu, ka šādi nolīgumi atbilst šīs regulas noteikumiem.

- (10) Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, kas piemērojami Seūtai un Melīlai, kā minēts Spānijas Karalistes Deklarācijā par Seūtas un Meliļas pilsētām Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos 1990. gada 19. jūnijā Šengenā parakstītajai Konvencijai, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnijā noslēgto Šengenas Līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām¹.
- (11) Dalībvalstīm būtu jāpiemēro valstu tiesību aktos paredzētās sankcijas pierobežas iedzīvotājiem, kas pārkāpj vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas noteikts ar šo regulu.
- (12) Komisijai būtu jāsniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu. Ziņojumu vajadzības gadījumā būtu jāpapildina ar likumdošanas iniciatīvām.
- (13) Šī regula respektē pamata tiesības un brīvības un ievēro principus, kas jo īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (14) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķi, proti, kritēriju un nosacījumu noteikšanu attiecībā uz vietējās pierobežas satiksmes režīma izveidošanu pie ārējām sauszemes robežām tieši ietekmē Kopienas *acquis* par ārējām robežām, un tādējādi to nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 69. lpp.

- (15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro. Ņemot vērā, ka šī regula attīsta Šengenas *acquis* saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma trešās daļas IV sadaļu, Dānija saskaņā ar minētā protokola 5. pantu sešos mēnešos pēc šīs regulas pieņemšanas dienas pieņem lēmumu, vai tā īstenošos šo regulu savos tiesību aktos.
- (16) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju šī regula turpina attīstīt Šengenas *acquis* noteikumus - kā definēts Eiropas Savienības Padomes un Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumā par abu minēto valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē¹, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes 1999. gada 17. maija Lēmumā 1999/437/EK² par dažiem pasākumiem minētā nolīguma piemērošanai.
- (17) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Apvienotajā Karalistē saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā³. Tāpēc Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.

¹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

² OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

³ OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.

- (18) Šī regula attīsta Šengenas *acquis* noteikumus, ko nepiemēro Īrijā saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā¹. Tāpēc Īrija nepiedalās regulas pieņemšanā, un šī regula tai neuzliek saistības un nav jāpiemēro.
- (19) Attiecībā uz Šveici šī regula turpina pilnveidot tos Šengenas *acquis* noteikumus - kā definēts Nolīgumā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā - kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2004/849/EK² 4. panta 1. punktu un Lēmuma 2004/860/EK³ 4. panta 1. punktu.
- (20) Šīs regulas 4. panta b) apakšpunkts un 9. panta c) apakšpunkts veido noteikumus, kuri attīsta Šengenas *acquis* vai ir citādi ar to saistīti 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punkta nozīmē,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

¹ OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.

² Padomes Lēmums 2004/849/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Savienības vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu (OV L 368, 15.12.2004., 26. lpp.).

³ Padomes Lēmums 2004/860/EK (2004. gada 25. oktobris) par Nolīguma parakstīšanu Eiropas Kopienas vārdā starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā un par dažu tā noteikumu provizorisku piemērošanu (OV L 370, 17.12.2004., 78. lpp.).

I nodaļa

Vispārīgi noteikumi

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido vietējās pierobežas satiksmes režīmu pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām, un šim mērķim ievieš "vietējās pierobežas satiksmes atļauju".
2. Ar šo regulu dalībvalstis ir pilnvarotas slēgt vai saglabāt spēkā divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm, lai īstenotu vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kas izveidots ar šo regulu.

2. pants

Darbības joma

Šī regula neietekmē Kopienas un valstu tiesību aktus, kas piemērojami trešo valstu valstspiederīgajiem attiecībā uz:

- a) ilglaicīgu uzturēšanos;
- b) piekļūšanu ekonomiskajām darbībām un to veikšanu;
- c) muitas un nodokļu jautājumiem.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā lieto šādas definīcijas:

- 1) "ārējā sauszemes robeža" ir kopēja sauszemes robeža starp dalībvalsti un trešo kaimiņvalsti;
- 2) "pierobeža" ir teritorija, kas nestiepjās tālāk par 30 kilometriem no robežas. Vietējos administratīvos rajonus, kas jāuzskata par pierobežu, attiecīgās dalībvalstis precizē divpusējos nolīgumos, kā minēts 13. pantā. Ja kāda šāda rajona daļa atrodas tālāk par 30 km, bet ne tālāk kā 50 km no robežlīnijas, tā tomēr uzskatāma par pierobežas daļu;
- 3) "vietējā pierobežas satiksme" ir regulāra ārējās sauszemes robežas šķērsošana, ko veic pierobežas iedzīvotāji, lai uzturētos pierobežā, piemēram, sociālu, ar kultūru saistītu, pamatotu ekonomisku vai ģimenes iemeslu dēļ, laikposmā, kas nepārsniedz šajā regulā noteiktos laika ierobežojumu;
- 4) "personas, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību", ir:
 - i) Savienības pilsoņi Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kas ir Savienības pilsoņu ģimenes locekļi, kuri ir tiesīgi uz pārvietošanās brīvību un uz kuriem attiecas Direktīva 2004/38/EK¹;

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstu teritorijā (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp). Labotā versija OV L 229, 29.6.2004., 35. lpp.

- ii) trešo valstu valstspiederīgie un - neatkarīgi no valstspiederības - viņu ģimenes locekļi, kas saskaņā ar nolīgumiem starp Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses, ir tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem;
- 5) "trešās valsts valstspiederīgais" ir jebkura persona, kas nav Savienības pilsonis Līguma 17. panta 1. punkta nozīmē un uz ko neattiecas 4) punkts;
- 6) "pierobežas iedzīvotāji" ir trešās valsts valstspiederīgie, kas ir likumīgi dzīvojuši tādas valsts pierobežā, kurai kaimiņos ir dalībvalsts, laikposmā, kas paredzēts 13. pantā minētajos divpusējos nolīgumos un nav mazāks par vienu gadu. Izņēmuma un pietiekami pamatotos gadījumos, kas precizēti šajos divpusējos nolīgumos, par pietiekamu var uzskatīt laikposmu, kas ir mazāks par vienu gadu;
- 7) "vietējās pierobežas satiksmes atļauja" ir īpašs dokuments, kas ieviests ar III nodaļu un dod pierobežas iedzīvotājiem tiesības šķērsot ārējo sauszemes robežu, saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu;
- 8) "Šengenas Konvencija" ir Konvencija, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnijā noslēgto Šengenas Līgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām¹.

¹ OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp. Konvencijā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1160/2005 (OV L 191, 22.7.2005., 18. lpp.).

II nodaļa

Vietējās pierobežas satiksmes režīms

4. pants

Ieceļošanas nosacījumi

Saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu pierobežas iedzīvotāji drīkst šķērsot kaimiņu dalībvalsts ārējo sauszemes robežu ar nosacījumu, ka:

- a) viņiem ir vietējās pierobežas satiksmes atļauja, un, ja to paredz 13. pantā minētie divpusējie nolīgumi, derīgs ceļošanas dokuments vai dokumenti;
- b) viņi nav personas, par kurām Šengenas Informācijas sistēmā (SIS) ir izdots brīdinājums, lai atteiktu tām ieceļošanas atļauju;
- c) viņus neuzskata par bīstamiem jebkuras dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselības aizsardzībai vai starptautiskajām attiecībām, un, konkrēti, ja dalībvalstu datubāzēs nav brīdinājuma par ieceļošanas atteikšanu šo pašu iemeslu dēļ.

*5. pants**Uzturēšanās pierobežā*

Divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu precizē katras nepārtrauktas uzturēšanās maksimālo ilgumu, kas nepārsniedz trīs mēnešus.

*6. pants**Ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes*

1. Dalībvalstis veic pierobežas iedzīvotāju ieceļošanas un izceļošanas pārbaudes, lai nodrošinātu, ka viņi izpilda 4. pantā minētos nosacījumus.
2. Saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu vietējās pierobežas satiksmes atļaujās nespiež nedz ieceļošanas, nedz izceļošanas zīmogus.
3. Šā panta 1. punkts neskar 15. pantu.

III nodaļa**Vietējās pierobežas satiksmes atļauja***7. pants**Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas ieviešana*

1. Ar šo tiek ieviesta vietējās pierobežas satiksmes atļauja.

2. Vietējās pierobežas satiksmes atļauja ir derīga tikai izdevējas dalībvalsts pierobežā.
3. Vietējās pierobežas satiksmes atļaujā ir atļaujas turētāja fotogrāfija un vismaz šāda informācija:
 - a) atļaujas turētāja vārds, uzvārds, dzimšanas datums, valstspiederība un dzīvesvieta;
 - b) izdevējiestāde, izdošanas datums un derīguma termiņš;
 - c) pierobeža, kurā atļaujas turētājam ir tiesības pārvietoties;
 - d) tāda derīga ceļošanas dokumenta vai dokumentu numurs (-i), kā minēts 9. panta a) punktā, kas to turētājam dod tiesības šķērsot ārējās robežas.

Atļaujā skaidri norāda, ka tās turētājam nav tiesību pārvietoties ārpus pierobežas un ka jebkura pārkāpuma gadījumā draud sankcijas, kā paredzēts 17. pantā.

8. pants

Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas aizsardzības elementi un tehniskās specifikācijas

1. Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas aizsardzības elementi un tehniskās specifikācijas atbilst attiecīgajiem, noteikumiem Padomes Regulā (EK) Nr. 1030/2002 (2002. gada 13. jūnijs), ar ko nosaka vienotu uzturēšanās atļauju formu trešo valstu pilsoņiem¹.

¹ OV L 157, 15.6.2002., 1. lpp.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm vietējās pierobežas satiksmes atļauju paraugus, kas izveidoti saskaņā ar 1. punktu.

9. pants

Izdošanas nosacījumi

Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izdot pierobežas iedzīvotājiem:

- a) kam ir derīgs ceļošanas dokuments vai dokumenti, kā minēts Šengenas Konvencijas 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā, kuri dod tiesības šķērsot ārējās robežas;
- b) kas uzrāda dokumentus, kuri apliecina viņu pierobežas iedzīvotāja statusu, kā arī to, ka viņiem ir likumīgi iemesli biežai ārējās sauszemes robežas šķērsošanai saskaņā ar vietējās pierobežas satiksmes režīmu;
- c) kas nav personas, par kurām SIS ir izdots paziņojums, lai aizliegtu tām ieceļot;
- d) kas netiek uzskatīti par draudu jebkuras dalībvalsts sabiedriskai kārtībai, iekšējai drošībai, sabiedrības veselības aizsardzībai vai starptautiskajām attiecībām, un jo īpaši, ja dalībvalstu datubāzēs nav brīdinājuma par ieceļošanas atteikšanu šo pašu iemeslu dēļ.

10. pants

Spēkā esamība

Vietējās pierobežas satiksmes atļaujas minimālais derīguma termiņš ir viens gads, maksimālais – pieci gadi.

*11. pants**Izdošanas nodeva*

Nodevas, kas atbilst administratīvajām vietējās pierobežas satiksmes atļaujas iesniegumu apstrādes izmaksām, nedrīkst būt lielākas par nodevām, ko iekasē par īstermiņa daudzkārtējas ieceļošanas vīzas iesniegumu apstrādi.

Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izsniegt bez maksas.

*12. pants**Izsniegšanas kārtība*

1. Vietējās pierobežas satiksmes atļauju var izsniegt vai nu dalībvalstu konsulāti, vai jebkura dalībvalsts administratīva iestāde, kas noteikta 13. pantā minētajos divpusējos nolīgumos.
2. Dalībvalstis uztur centrālo atļauju pieteikumu un izsniegto, pagarināto un atsaukto vai atcelto vietējās pierobežas satiksmes atļauju reģistru un nosaka valsts kontaktpunktu, kas pēc citu dalībvalstu pieprasījuma nekavējoties sniedz informāciju par šajā reģistrā iekļautajām atļaujām.

IV nodaļa

Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešana

13. pants

Dalībvalstu un trešo kaimiņvalstu divpusējie nolīgumi

1. Vietējās pierobežas satiksmes režīma ieviešanai dalībvalstis ir pilnvarotas slēgt divpusējus nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem.

Dalībvalstis drīkst arī saglabāt pašreizējos divpusējos nolīgumus ar trešām kaimiņvalstīm par vietējo pierobežas satiksmi. Ciktāl šādi nolīgumi ir nesaderīgi ar šo regulu, attiecīgās dalībvalstis groza nolīgumus tādā veidā, lai novērstu konstatētās nesaderības.

2. Dalībvalstis pirms divpusējo nolīgumu par vietējo pierobežas satiksmi ar trešajām kaimiņvalstīm pirms slēgšanas vai grozīšanas apspriežas ar Komisiju par nolīguma saderību ar šo regulu.

Ja Komisija uzskata nolīgumu par nesaderīgu ar šo regulu, tā ziņo attiecīgajai dalībvalstij. Dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai saprātīgā laikā grozītu nolīgumu tādā veidā, lai novērstu konstatētās nesaderības.

3. Ja Kopiena vai attiecīgā dalībvalsts nav noslēgusi atpakaļuzņemšanas nolīgumu ar trešo valsti, divpusējā nolīgumā par vietējo pierobežas satiksmi, ko noslēdz ar šo trešo valsti, paredz atvieglot to personu atpakaļuzņemšanu, kas ir pārkāpušas vietējās pierobežas satiksmes režīmu, kā noteikts šajā regulā.

14. pants

Režīmu salīdzināmība

Savos divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, dalībvalstis nodrošina, ka trešā valsts piešķir personām, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību un trešās valsts valstspiederīgajiem, kas likumīgi dzīvo attiecīgās dalībvalsts pierobežā, tādu režīmu, kas vismaz līdzinās režīmam, kurš piešķirts attiecīgās trešās valsts pierobežas iedzīvotājiem.

15. pants

Robežas šķērsošanas atvieglošana

1. Divpusējos nolīgumos, kas minēti 13. pantā, var paredzēt robežšķērsošanas atvieglošanu, kuras nolūkā dalībvalstis:
- izveido īpašas robežšķērsošanas vietas, kas atvērtas tikai pierobežas iedzīvotājiem;
 - rezervē īpašas joslas pierobežas iedzīvotājiem parastajās robežšķērsošanas vietās; vai
 - ņemot vērā vietējos apstākļus un īpaša rakstura izņēmuma gadījumos ļauj pierobežas iedzīvotājiem šķērsot savu ārējo sauszemes robežu noteiktās vietās, kas nav atļautās robežšķērsošanas vietas, un ārpus noteiktajām stundām.

2. Ja dalībvalsts izlemj atvieglot robežas šķērsošanu pierobežas iedzīvotājiem saskaņā ar 1. punktu, šādu atvieglojumu pašsaprotami attiecina uz jebkuru personu, kas izmanto Kopienas tiesības uz pārvietošanās brīvību un kas dzīvo attiecīgajā pierobežā.
3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajās robežšķērsošanas vietās, kā arī 1. punkta b) apakšpunktā minētajās īpašajās joslās personām, kas regulāri šķērso ārējo sauszemes robežu un ko robežsargi pazīst kā biežus robežas šķērsotājus, parasti piemēro tikai izlases veida pārbaudes.

Laiku pa laikam šīm personām piemēro pilnīgas pārbaudes, ko veic neregulāri un par to iepriekš nebrīdinot.

4. Ja dalībvalsts izlemj atvieglot robežas šķērsošanu pierobežas iedzīvotājiem atbilstīgi 1. punkta c) apakšpunktam:
 - a) papildus informācijai, kas prasīta saskaņā ar 7. panta 3. punktu, vietējās pierobežas satiksmes atļaujā iekļauj arī ziņas par vietu, kur, un apstākļiem, kādos drīkst šķērsot ārējo sauszemes robežu;
 - b) attiecīgā dalībvalsts veic izlases veida pārbaudes un vada regulāru uzraudzību, lai novērstu neatļautu robežas šķērsošanu.

V nodaļa

Nobeiguma noteikumi

16. pants

Seūta un Meliļa

Šī regula neietekmē īpašos noteikumus, kas attiecas uz Seūtu un Meliļu, kā minēts Spānijas Karalistes Deklarācijā par Seūtas un Meliļas pilsētām Nobeiguma aktā Nolīgumam par Spānijas Karalistes pievienošanos Konvencijai, ar ko ievieš Šengenas Nolīgumu.

17. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka par jebkādu ar šo regulu izveidotā un ar 13. pantā minētajiem divpusējiem nolīgumiem ieviestā vietējās pierobežas satiksmes režīma pārkāpumu piemēro sankcijas, kā to paredz valsts tiesību akti.
2. Šīs sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas un ietver iespēju atsaukt un atcelt vietējās pierobežas satiksmes atļaujas.

3. Dalībvalstis reģistrē visus vietējās pierobežas satiksmes režīma pārkāpumus un sankcijas, kas piemērotas saskaņā ar 1. punktu. Ik pēc sešiem mēnešiem šo informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

18. pants

Ziņošana par vietējās pierobežas satiksmes režīmu

Līdz 2009. gada 19. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par vietējās pierobežas satiksmes režīma īstenošanu un darbību, kā noteikts šajā regulā un īstenots divpusējos nolīgumos, kas noslēgti vai saglabāti saskaņā ar šajā regulā izklāstītajiem noteikumiem. Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno atbilstīgas likumdošanas iniciatīvas.

19. pants

Paziņojums par divpusējiem nolīgumiem

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai par visiem 13. pantā minētajiem divpusējiem nolīgumiem, kā arī par šo nolīgumu denonsēšanu vai grozīšanu.
2. Komisija informāciju, kas tai paziņota saskaņā ar 1. punktu, dara pieejamu dalībvalstīm un sabiedrībai, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai izmantojot citus piemērotu līdzekļus.

*20. pants**Grozījumi Šengenas Konvencijas noteikumos*

Šengenas Konvencijas 136. panta 3. punkta noteikumus aizstāj ar šādu tekstu:

- "3. 2. punkts neattiecas uz tiem divpusējiem nolīgumiem par vietējo pierobežas satiksmi, kas minēti 13. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1931/2006 (2006. gada 20. decembris), ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām*.

* OV L 405, 30.12.2006."

*21. pants**Stāšanās spēkā*

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

Briselē, 2006. gada 20. decembrī

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

J. BORRELL FONTELLES

J. KORKEAOJA